

Θερμιάζικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Διευθύνονται
'Από Συντακτικήν 'Επιτροπήν

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 44

ΕΤΟΣ ΣΤ'
'Αριθμός φύλλου 52

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Ἡ Κύθνος εἶναι ἓνα μικρὸ καὶ ὁμορφὸ νησάκι π' ἀπέχει μόνον πέντε ὥρες ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὸν Πειραιά. Οἱ κάτοικοι τοῦ ἁγαστοῦ, ἀπονήρευτοι, ἐργατικοὶ καὶ λιτοδίαιτοι, κατοικοῦν σὲ δυὸ χωριά κτισμένα στίς ποῖο ὁμορφες μεριές τοῦ νησιοῦ.

Οἱ περισσότεροι τῶν κατοίκων ἀσχολοῦνται μὲ τὴν γεωργία παλεύνοντας μὲ τὰ ἄγρια χωράφια γιὰ λίγο κριθάρη καὶ λίγο χόρτο γιὰ τὰ ζωντανά τους. Μερικὰ χρόνια πρὶν τὸν πόλεμον, λειτουργοῦσαν τὰ μεταλλεῖα σιδήρου, κ' οἱ περισσότεροι μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των δουλεύανε στίς μπουκές τῶν ὀρυχείων γιὰ νὰ οἰκονομίσουν τὸ συμπλήρωμα τοῦ καθημερινοῦ τῆς φαρμίας των.

Τώρα ὅμως, ὅπου σταματήσανε κ' αὐτὰ νὰ λειτουργοῦν πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ξενιτεύονται γὰρ μισὸ χρόνο, δουλεύοντας στὴ σκληρὰ δουλειὰ τοῦ κορινθίου καὶ τοῦ οἰκοδόμου, ἀφίοντας τὰ γυναικόμεδα νὰ παλέψουν μὲ τὸ λιποπύρι, γιὰ τὸ θέρισμα τοῦ λιγοστοῦ κριθαριοῦ πού θὰ δώσῃ ἡ φτωχὴ γῆ τοῦ νησιοῦ.

Ἄλλοι πόλλοι, ξεκληρίζουνε ὅτι ἔχουνε καὶ τρέχουνε νὰ δημιουργήσουνε καινούργια ζωὴ σ' ἄλλα μέρη. Πολλοὶ Θερμιώτες ἔχουνε φτάσει νὰ κάμουνε καὶ παροικία εἰς τὸν Βόλο, καὶ μὲ τὰ θερμιώτικα χαρίσματα ἔκαμαν προκοπὴ καὶ ἐπέβληθησαν στὴν κοινωνία τῆς ὁμορφῆς πόλεως τοῦ Παγασητικοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ πού ζοῦνε στὸν Πειραιά καὶ στὴν Ἀθήνα, ἀδελφομένοι δημιουργήσανε τοὺς Πατριωτικοὺς Συνδέσμους μὲ μοναδικὸ σκοπὸ τὴν προκοπὴ τοῦ νησιοῦ.

Κάθε χρόνο—ὅταν εἶναι καλοχρονιό—γίνεται ἐξαγωγή κριθαριοῦ, τυριοῦ καὶ μερικῶν ζώων, κ, ὅλοι νομίζουμε περὶ τὴν προκοπὴν πού διακρίνει τὸν Θερμιώτη κατορθώνει ὅχι μόνον νὰ περνᾷ τὸ σπιτικό του ἀλλὰ νὰ κἀν καὶ ἐξαγωγή ἀπ' ἓνα τόσο μικρὸν καὶ περιορισμένον μέρος.

Καὶ λέγαμε μάλιστα. Μπράβο τοῦ Θερμιώτη. Μὰ δυστυχῶς δὲν εἶναι ἔτσι. Λησδὴ, οὔτε κἀν μᾶς εἶχε περάσει ἡ ἰδέα ἀπὸ τὸ μυαλό μας, ὅτι αὐτὴ ἡ μικροεξαγωγή πού γίνεται, δὲν μποροῦσε νὰ νῆαι καὶ στέρημα.

Δὲν εἴχαμε ποτὲ φαντασθῇ ὅτι ὁ Θερμιώτης κόβει ἀπὸ τὸ φαί τῆς φαρμίας του γιὰ νὰ τὸ πουλήσῃ, μὲ σκοπὸ νὰ οἰκονομήσῃ μερικὰ χρήματα γιὰ νὰ δυνάμει νὰ ὀντεπεξέλθῃ στίς ἄλλες ἀνάγκες τῆς ζωῆς. Δυστυχῶς ὅμως εἶναι ἔτσι. Τοῦτο μᾶς τὸ φώναζε ἡ δημιουργία τῶν καταλόγων ἀπορίας τῶν κατοίκων γιὰ τὴν ἱατρικὴ περίθαλψιν, πού ξεπερνᾷ τὸ

70 οἰο εἰς ὅλοκληρο τὸ νησί.

Νὰ λοιπὸν ποῖα εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀρρωστίας, τοῦ ἐκπατισμοῦ, τῆς καθυστέρησεως τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων καὶ τῶν διαφόρων μικροδανείων.

Κανεὶς δὲν ρίχνει τὸ βλέμμα του μὲ λίγη συμπόνια στὸν πτωχὸ κάτοικο τοῦ νησιοῦ.

Οὔτε κ' αὐτὸ τὸ Κράτος ἀκόμη, μόνον ὁ ξενιτεμένος Θερμιώτης πού ξέρει τὸν πόνο τοῦ συντοπίτη του.

Ἡ Κτηνοτροφία δὲν ἔχει καμιά προστασία. Ἡ δέντροκαλλιέργεια ἐπίσης.

Ἐνὰ φυτώριον ὑπῆρχε, κ' αὐτὸ καταργήθηκε διὰ λόγους οἰκονομίας. Ὁ Γεωπόνος τί μπορεῖ νὰ κἀν χωρὶς ὑποστήριξιν.

Τὰ ζῶα πού γεννιοῦνται ἐφέτος τὰ ἔχει πιάσει ὁ φανισμός. Φάρμακα; Μὲ τὸ σταχτοῦντρο.

Ἡ Ἀλιεΐα; Κ' αὐτὴ στὰ χέρια τῶν ἐμπόρων, κ' ὁ πτωχὸς ψαρεὺς δουλεύει ὀλοχρονίως χωρὶς νὰ μπορέσῃ νὰ πάρῃ δευτέρου θρακί. Οἱ δρόμοι σὲ κακὸ χάλια. Ὅτι γίνεται μόνον μὲ μικροβοδήματα τῆς Νομαρχίας, προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Συνδέσμου Δριοπι δέωδ.

Ὁ Τουρισμός; Κ' αὐτὸς ὑποτυπώδης. Μόνον οἱ ξενιτεμένοι Θερμιώτες πηγαίνουν, ὅσοι ἔχουν τὴ δυνατότητα—νὰ περάσουνε τὸ καλοκαίρι στὸ νησί.

Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάστασις πού ὑπάρχει στὸ νησάκι μας καὶ ἡ ὁποία—δυστυχῶς—δὲν θ' ἀλλάξῃ χωρὶς τὴν ἐγκαιρὸν μέριμνα τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ ἐξετάσῃ τὰ ζητήματά του μὲ στοργή.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΟΥΚΑΣ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

Τὸ ὁμορφὸ νησί μας πού δὲν ἀπέχει τόσο πολὺ ἀπὸ τὸν Πειραιά στερεῖται τηλεγραφικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸ Κέντρο ἐξ αἰτίας βλάβης τοῦ ὑποβρυχίου Καλωδίου. Καὶ ἡ τυχὸν ἐπιδιόρθωσις τοῦτου δὲν πρόκειται οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα νὰ φέρῃ διότι ὑπάρχει πάλιν ὁ φόβος τῆς βλάβης ὁπότε θὰ ἔχωμεν πάλιν τὰ ἴδια.

Νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀντικαταστήθῃ τὸ ὑπάρχον Καλωδίου—δι' ἐνὸς ἀσφαλοῦς τηλεφώνου τὸ ὁποῖον ποικιλοτρόπως θὰ ἐξυπηρετῇ τὸ νησάκι μας. Μία θετικὴ ἐνέργεια συνεχῆς θὰ ἐπιφέρει τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα.

Ὅλοι ἐπὶ ποδός.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Η ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ ΣΤΟ "ΣΕΣΙΑ"

Ὁ χρόνος προχώρα, τὰ φύλλα τοῦ ἡμερολογίου πέφτουνε, ἀλλάζουν μορφή τὰ καινούργια, καὶ σὲ λίγο θὰ προβάλλῃ στὰ μάτια μας μπρὸς: «26 Φεβρουαρίου Σάββατο». Ἐνῶ σὲ καὶ τῆς ζωῆς μας θὰ διαβάξουμε: **Η ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ** σὲ τὸ Σέσιλ τῆς Κηφισιάς.

Τελευταῖο Σάββατο τῶν Ἀποχρῶν. Ἡ Θερμιώτικη βραδυὰ δίνει τὸ θεωρητικὸν προσληπτικὸν καὶ στὴ φιλοσοφίᾳ καὶ στὴ φανταστικῇ αἴσθησιν τοῦ Σεσίου, ἀνάμεσα σὲ παθιόρικοις νοσταλγικοῦς σκοποὺς μὲ μιὰ ὑπέροχην ὀρχήστρα, τὸ καλὴν ἢ βραδυὰ μὲ γέλοισιν, μὲ τραγῳδίαν, καὶ μὲ τὸ πατὴρ συντροφιά θὰ ξαναγιοῖσιν στὰ περασμένα, παλιὰς γὰρ, παλιὰς καὶ παλαιὰς, ποσὲς παλιὰς καὶ ἀγοστημένες θὰ μᾶς ἐπληρώσῃ τὰ παλαιὰ, ἡ γλώσσα θὰ λυθῇ, καὶ ἴσως καὶ σ' ἄγιο κῆρυξ τῆς ψυχῆς μας ἐξέτασις, κάποιον δάκρυ χυμὸν στὰ μάτια θὰ καλῇ γιὰ καὶ πού περᾶσαι καὶ πὰ δὲν γινῇ, γιὰ κάποιον ἐλπίδα πούρησις καὶ εἴναίς μιν θῆναι ὀλβιότητα. Κ' ὅμως ὅλα αὐτὰ σὰν ταινία κινηματογραφικὴ ἀπ' τὴν ὄψιν τοῦ λογιζομένου θὰ περᾶσιν, ἡ πραγματικότητα θὰ μᾶς ἐπληρώσῃ, καὶ μ' ἓνα φιλοσοφικὸν παρηγορητικὸν «ἔτσι εἶν' ἡ Ζωή» θὰ ξαναβροῦμε τὸν ἐαυτὸν μᾶς στὴ θερμοιότητι βραδυᾷ.

Πόσοι καὶ πόσες ψυχὲς, πόσα τρεῖσματα, τί ἀγωνία, τί ἰδρωτὸς, τί φυχνὲς καταιγίδες γιὰ νὰ φτιαχθῇ ἡ θερμοιότητι βραδυᾷ, γιὰ νὰ τὴν στολίσουν μὲ ὁμορφίαν, γιὰ νὰ τὴν τιμῇσιν πού πολλοὶ πού σὰν βρεθῶν μὲς στὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ «Σεσίου» λήθουσαν ἀνάμνησιν στὴ θερμοιότητι κόσμον θὰ θαρροῦν πὺς βροῖσονται... στὸ χωριό.

Τί ἀγωνίες, τί πίστι, τί ἐνθουσιασμός...

Τὸς ἀξίζει ἓνα μεγάλο καὶ ἀπ' τὴ καρδιά «εὐγε».

Τὴν ὥρα πού θὰ χορεύεις εὐγενικῶς μου Θερμιώτη, Καλὴ μου Κυρία, μὲς τὸ μεθυστικὸ τοῦ Ταγνο σκοποῦ, μὲς γιὰ λίγο τὴν σέψιν σου εἶναι ἓνα ὥρατο στὴ Ζωὴ μας τὸ φανταστικὸ ταξίδι—καὶ φέρε στὰ μάτια σου τὴν εἰκόνα τοῦ καινούργιου Λόγιου Διομου καλοῦ, τοῦ Διομου πού θὰ ἐξυπηρετῇ τὸν ἑαυτὸν μᾶς.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ λείψῃ
ἀπ' τὴ «Θερμιώτικη Βραδυὰ»
στὸ ΣΕΣΙΑ Κηφισιάς

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟ 1904

Τὸ πέρασμα μισοῦ καὶ πλέον αἰῶνος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συνδέσμου μας τὸν Μάϊον τοῦ 1904, συνετέλεσε νὰ λησμονηθοῦν μερικὰ αἰσιωθῆ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐπηκολούθησαν τὴν ἰδρύσιν αὐτοῦ. Τα γεγονότα αὐτὰ ἀπαδεικνύουν πῶς ἐννοεῖται ἀληθινὰ εἶχεν ἡ ἰδρύσις τοῦ Συνδέσμου στὰ πρῶτα αἰσθηματικά καὶ τὴν φιλανθρωπὴν τὸν Δρυοπιδῶν, διότι τὴν ἰδρύσιν αὐτοῦ ἐδωσαν ὠφελὴν ὅχι μόνον εἰς τὸ καθ' αὐτὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὁικονομικὴν ἀξιοποίησιν ὁρίσιν, ὡς ἀποδεικνύουν τὰ κατωτέρω ἐκτεθειμένα.

Ἡ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ ἐξεδιήθη κεντρικὴ εἰς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν παιδείαν. Παρηγορητικὴ πολλὴ ὁρμή, ὅτι στὴν ἐποχὴ τῆς Μεγαλόχαρης τὸ Δεκαπενταγυῖστο δὲν μποροῦσαν νὰ πᾶν στὴν Κωνσταντινίαν, καὶ μάλιστα μὲ τὴν φομὴν τῶν ὁικονομικῶν διακαῶς ἐπεθυμοῦν, ὅσοι εἰς ξενιτεμένους Δρυοπιδοὺς. Ἐχρηματίζοντο πολλὰ χρήματα γιὰ ναύλους, ἀγῶγια, κερὰ, ἀλλὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐξοδα, κλπ. Τὸ φομὴ ἐβγαίνει δυσκολότερα τότε, καὶ δὲ μποροῦσε ὁ καθεὶς ν' ἀφίστη τὴν δουλειὰ του, γιὰ χάσῃ 5-6 μεροκάματα, τ' ὀλιγότερα, νὰ πᾶν νὰ προσκηνήσῃ τὴ Μεγαλόχαρη, ἀν καὶ τὸ θεωροῦσε αὐτὸ ὡς ἑπιτακτικὸν καθῆκον.

Ἀλλὰ ἡ λύσις εὐρέθη. Διότι ὅταν ὑπάρχει ἡ πίστις καὶ ἡ θέλησις ὅσοι αἰ δυσκολία ὑπερνικῶνται. Αὐτὸ ἀπεδείχθη καὶ στὴν ἰδρύσιν τοῦ Δεκαπενταγυῖστο καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις. Σχεδὸν ὅλοι ἦσαν διατακτικοί. Σχεδὸν ὅλοι ἦσαν διατακτικοί. Σχεδὸν ὅλοι ἀμφιβολίας γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν προτάσεων μου. Καὶ ὅμως καὶ τὸ Δεκαπενταγυῖστον ἔγινε, καὶ τὸ περίτερον τῆς Κωνσταντινῆς, καὶ ὁ ἡλεκτροφωτισμός κλπ. Ὅσοι αἰσιδοῦσθε μὲ λοιπόν, ὡς ἔχουμε πίστι, καὶ ὅλα μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ θὰ πηγύνουν καλά.

Διὰ νὰ γίνῃ λοιπὸν ὁ ἑορτασμός τῆς Μεγαλόχαρης στὸν Πειραιά ἢ στὰς Ἀθήνας, ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ ἡ ἀνιογράφος τῆς Εἰκόνας, καὶ ἡ ἀφιέρωσις αὐτῆς, εἰς ἓνα τῶν ἐν Πειραιῇ, ἢ ἐν Ἀθήναις Ἱερῶν Ναῶν. Ὅλα αὐτὰ ἔγινον χωρὶς ἀναβολὴν. Μὲ τὴν πρωτοβουλίαν λοιπὸν τοῦ μακαρίτη Ἀντωνίου Βρεττοῦ (Μπάκα), κυρίως, ὡς καὶ ἄλλων συμπολιτῶν μας τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Ἀθηνῶν, τῶν ὁποίων τὰ δνόματα δὲν ἐνθυμοῦμαι, λόγῳ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου, συνεστήθη Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἐντὸς βραχυ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δραχ. 30.—
Διά τα μέλη του
Συνδέσμου δωρεάν
Έξωτερικού Δολ. 6

Διοικησιστής

Ό Ταμίας του Συνδέσμου

Διεύθυνση, ομιλήσεις, επίσημο 6
§ 1 του Α. Ν. 1092/1933
Υπεύθυνος: ΣΙΕΦ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
Δημοσιεύσεις 33 — Καλλιθέα
Πρώτη Γεωγραφία, Κ. ΑΜΔΑΡΗΣ
Πρώτης Α. Λατίνας

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

1) Παρακαλούνται τα μέλη του Συνδέσμου και οι κ. κ. Συνδρομηταί της Έφημερίδας «Θερμιώτικα Νέα» όπως διακρίνουν αλλάσσουσιν διεύθυνσιν να το γνωρίζουν εγκαίρως εις τα γραφεία του Συνδέσμου Πειραιώς 44. Το αυτό παρακαλούμεν να πράττουν και οι μη λαμβάνοντες την έφημερίδα.

2) Επίσης παρακαλούνται οι μακράν των Αθηνών διαμένοντες «Μέλη του Συνδέσμου» και Συνδρομηταί έφημερίδας «Θερμιώτικα Νέα», όπως έμβάζουσιν την έτησίαν συνδρομή των, εκ δρχ. τριάντα εις τα γραφεία του Συνδέσμου Πειραιώς 44, Αθήναι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΩΡΕΑΙ

Εις μνήμην Εύφροσύνης Λούκα μάς απέσπλάνησαν παρ' ανώνυμου συμπολίτου μας δραχμαί 50 υπέρ του ηλεκτροφωτισμού της Παναγίας Κανάλλας, αντί στεφάνου.

Μία παρέα, προσέφερεν δρχ. 50 διά τόν ηλεκτροφωτισμόν της Παναγίας Κανάλλας.

Εις μνήμην του πατρός της ή κ. Αικατερίνη Λεβαντίη (πρεσβυτέρα) προσέφερε 100 δραχμάς διά την άγιογραφίαν του Ι. Ναού Αγίων Αποστόλων.

Ό κ. Ίωαν. Αντ. Γονίδης εις μνήμην του πατρός του προσέφερεν 200 δραχ. διά τόν ηλεκτροφωτισμόν Παναγίας Κανάλλας.

ΓΕΝΝΗΣΙΣ

Η Κα Εύαγγελία Απ. Λορεντζόκη έτεκε θήλυ εις Δρυοπίδα. Η Κα Μαρία Ιωάννου Φίλιππα έτεκεν αρρεν.

Η Κα Αικατερίνη Πιπέρη Φιλίππου έτεκεν θήλυ.

Η Κα Άννουσά Θ. Γονίδη έτεκε θήλυ.

Η Κα Είρήνη Αντωνίου Βιστάλη έτεκεν αρρεν.

Νά τούς ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Έβαπτίσθη τό τέκνον του κ. Γ. Παπαμακαρίου όνομασθέν Καλλιόπη.

Όμοίως τό τέκνον του κ. Ίωαν. Δ. Γκούμα όνομασθέν Νικόλαος.

Έβαπτίσθη τό τέκνον του κ. Λαζάρου Ζαφ. Γονίδη όνομασθέν Γεώργιος.

Όμοίως τό τέκνον του κ. Φρ. Έμμ. Χίου όνομασθέν Μιχαήλ.

Έβαπτίσθη τό τέκνον του κ. Δημητρίου Ν. Βιδάλη όνομασθέν Νισόλαος, ανάδοχος παρέστη ό κ. Γεώργιος Α. Στίνης.

Νά τούς ζήσουν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Αί διαφημίσεις προπληρώνονται. Παρακαλούνται λοιπόν οι θέλοντες να δημοσιεύονται αι άγγελίαι των και αι διάφοροι διαφημίσεις κλπ. όπως έμβάζουν το κείμενον μετά της τιμής της δημοσίευσεως — (3) τρεις δραχμάς ο στίχος κατά δημοσίευσιν. Τά προς δημοσίευσιν άποστέλλόμενα θέματα δέον να φέρωιν υπογραφήν και διεύθυνσιν άλλως δεν θα δημοσιεύωνται. Επίσης να είναι γραμμένα επί της μίας πλευράς του χάρτου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πετρελαιομηχανή τύπου Doidge 600 οτροφών ίππων δυνάμει 12 ίππων εις άρίστην κατάστασηιν.

Αυτή εύρίσκεται εις τα Συνεργεία Αδελφών ΒΕΡΡΟΥ, όδου Σπύρου Πάτη 11 Βοτανικός. Τηλεφώνων 55.32 όπου σίβευλόμενοι δυνατόν να άπευθύνωνται.

— Ό συμπολίτης μας κ. Γεώργ. Θεοδ. Λελοιδας εργάζεται ως συνταξιοδότης εις τό επί της όδου Δημοσθένους Ιεσιτατορίου (Πλατ. Δελιγιάννη, Κεντρικής αγοράς Πειραιώς) και έχει την διάθεσιν να έξυπηρετή τους ταξιδεύοντας συμπολίτας μας, και εις περίπτωση έγκαίρου αναχωρήσεως του άποστολίζοντες να ταξιδεύοντες ή οι άποστειλλόμενοι να άφήνωσιν τάς άποσκευάς των εις τό ως άνω κατάστημά των και να άποφύγουν κόπους και έξοδα.

Συνιστώμεν την καλήν διάθεσιν του προσδευτικού αυτού νέου έπαγγέλματος συμπολίτου μας και τον ευχαριστούμεν θερμώς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Δι' αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως του Συνδέσμου Δρυοπιδέων άπεφασίσθη ή άνεγερσις εις Παναγιάν Κανάλλαν έξ (6) δωματίων, παραπλεύρως του περιπτέρου και άνωθεν δωματίων Καναλοπούλου.

Μεχρι σήμερα έδήλωσαν:

1) ΈΛΕΝΗ ΤΑΤΣΗ — Αικατερίνη ΦΙΛΙΠΠΑ

Αντώνιος Έμμαν ΚΟΚΚΙΝΟ-ΓΕΝΗΣ

3) Ανώνυμος

Αύγουστος ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ

Υπολείπονται δύο (2) δωμάτια. Θέα και θέσις έξαιρετική. Έκατον δωμάτιον θα στοιχίσω περίπου (10) χιλιάδες δραχμάς (νέας). Οι βουλομένοις σπεύσουν να δηλώσουν έγγραφως.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΙΣ

Έρραβωνίσθησαν έν Δρυοπίδι ό κ. Δημ. Έμμ. Κοκκινόγενής μετά της διδος Καλλιόπης Γ. Γονίδη. Καλό στέφανο.

ΓΑΜΟΙ

Έτελέσθη ό γάμος του κ. Ν. Μ. Μπέλλη μετά της διδος Μαρίας Δημ. Παπαμακαρίου.

Ό κ. Δ. Έμμ. Κοκκινόγενής και ή δις Εύαγγ. Κ. Καζούρη (Συνταγματάρχου) έτέλεσαν τούς γάμους των.

Εις τά δύο ταιριασμένα ζευγάρια των νεονύμφων εύχόμεθα κάθε χαράν και εύτυχίαν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσαν ό Δ. Μ. Γαρδέρης έτών 88. Τους οικείους του συλλυπούμεθα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ό Σύνδ. Δρυοπιδέων εύχαριστεί τόν Ταχυδρόμον Δρυοπίδος—Κύδνου κ. Ι. Γ. Παπαγεωργίου (Γεωργιλή) διότι συνεχώς και άφιλοκερδώς τόν έξυπηρετεί.

Η ΚΑΡΒΑΤΖΙΚΑ

“Ε! μωρέ Γιαάννη... ποῦ νά κοπή ή μύτη σου και νά μή γιάννη... Έλα δώ μωρέ τευροκολάτη.

Αυτό είναι τό τιμητικό προσκλητήριο που άκούγαν συχνά από τίς μαννάδες τους ει Γιάννηδες, ένας από τους όποιους έρχεν πέση βαρειάρρωστος άπο άρρωστοφαγία. Έπήγαινε κατ' έπανάληψι ό γιατρός ό Φιλίππας και ό Γαϊτάνος, θεοσχωρέστους, για νά γιατρέψουν τόν Γιάννη, που δεν έτρωγε καθόλου, όταν άπό την κάτω μεριά που είχε τά πράματα έγύριζε κατάρκτος και άνόρεκτος.

Η μάνα του ή Καλυσι έλεγε: γιατρέ νά βάλης την έπιστημη σου κάτω, γιατί ό Γιάννης δεν τρώει και δεν πρέπει νά τόν αφήση νά πάει πούβετα, ούτε νά κάνει την άμπατη ούτε νά προστιλάξει.

Ό Γιάννης όμως ήτο προκεκμενος δεν έμωτακε τού φίλου του τού Βρειτού που έλεγαν:

“Έγώ πιά είμαι ό καρβατζίκος Βρειτός έχω τίς ζίκες, έχω στα βούδια, έχω στα πρόβια.

Έκείνο τό βράδυ ό Γιάννης πενώντας άπο τόν καφενέ του Άγγελή μασουλώντας τού έφώναζε ό γιατρός και τού λέγει: Πρίν ξεκινήσεις Γιάννη άπό την κάτω μεριά ή καρβατζικά τού έχεις κρεμασμένη στην πλάτη σου ήτο γεμάτη άπό σόκα; Άμποτε λέγει ό Γιάννης, ό όποιος μέχρις δταν φθάνει άπό τό καλλι στό σπήτι του έτρωγε τήν ιαή καρβατζικά με τά σόκα. Και ό γιατρός έκανε την διάγνωση της άρρωστοφαγίας άπό την άδεια καρβατζικά.

ΦΙΛΙΟΣΤΟΣ

Η ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος)

νώνει την Παναγία την Κανάλλα με τό χωριό και πύο περ τό Χωριό... ζήτησε για λίγο τό θείο αυτό όνομα, ό όρομος τέλειωσε, γιορτές, πανηγύρια, ένας κόσμος τόν διαβαίνει, άλλος έρχεται, άλλος πάει, κι άλλος γυρίζει άπ' τό προσκύνημα της Παναγίας της Κανάλλας. τι χαρές, τι τραγούδια, χίλια εύχαριστώ, τί περηφάνια για τόν Συνδεσμο των Δρυοπιδέων που τόν έφτιαξε και που είναι έργο δικό του άπό χορούς, τιάγια, παραστάσεις.

Κι άνάμεσα στό χωριό τό έσπαντομα — τη μισα — τού τελειομού τού όρομου ή Παναγία ή Κανάλλα θα σάς εύλογά...

Στή Θερμιώτικη βραδυά — που ότι καθάρι πίνει άπο χορό, λαχεία και δωρεές θα φτιαχί ό όρομος τού ό ένώση την Παναγία την Κανάλλα με τό Χωριό και με τή Χωρα, μη λείψει εύγενικό μου Θεμισωτή, άγνωστή καλή μου Κυρία.

Είναι ώραίό να δίνη κανείς κατι κανείς στερωτόν τον έσπότη του για κατι όφελι, για κατι άνώτερο, για κατι καθολικό.

Σάββατο βράδυ ώρα 10, 26 τού Φλεβάρη σίθουσα «Σεσίλ» Κηφισιάς: “Άκου π’ αγέρι φίλε άναγνωστή, άκου της Νύχτας τό τραγούδι καλέ μου Θεμισωτή.

“Όλοι, κανείς νά μή λείψη. Σάς προσηγγί ό όρομος που θα ένώση την Παναγία ή Κανάλλα με τό Χωριό.

Τό Κέφι, ή Χαρά, τό τραγούδι όλοι σάς καρτερούν.

Ό όρομος... ή Παναγία ή Κανάλλα.

Τί άλλο στη Ζωή τή προσκαίρη μάς μπει;

Η Καλωσύνη και ή αυτοθυσία.

Θάνος Δάκρης

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος)

τάτου χρονικού διαστήματος συνεκέντρωσε δι' έράνων, μεταξύ των Δρυοπιδέων, (εις τόν όποιον με πολλών ζήλον και προθυμιαν συμμετεσχον όλοι), τό άπαιτούμενον χρηματικόν ποσόν διά την άποστολήν εις Παναγιάν Κανάλλαν ζωγράφου Άγιογράφου διά την άγιογράφησιν της Σεπτής Εικόνας. “Ως τειούτος ώρίσθη Ρώσος ζωγράφος, φημιζόμενος διά την μεγάλην δεξιότηταν του. Τό όνοματεπώνυμον τούτου δεν άπέμεινε. Μόνον τά αρχικά γράμματα ούτοϋ Ε.Α.Β. έχουν άναγραφά κάτωθι της Σεπτής Εικόνας.

Μετέβη λοιπόν ούτος τό έτος 1907 εις την Παναγιάν Κανάλλαν, και μετά πλείστης όντως έπιστήχας Ιστοήσε την Εικόνα, “Ητις μεταφρεθεία εις τόν Πειραιά άφιερώνη εις τόν Ιερόν Ναόν της Μεταμορφώσεως (άγία Σωτήρα, Περιβολία) αρχικώς τού Ι. Ναού τούτου ήσαν ένορίται τότε οι έν Πειραιά Δρυοπιδείς. “Όταν βραδύτερον άνηγέρθη ό Ι. Ναός του Άγίου Έλευθερίου εις την συνοικίαν Καμίνια, και συνεπληρώθησαν πάντα τά έργα (δτερ έγινε τή μεγάλη Συροκοστή τού 1911) ή σεπτή Εικόνα μετεφέρθη κ' ί άφιερώθη εις τόν Άγιον Έλευθέριον το Σάββατον, έορτήν τού άγίου Λαζάρου.

Η τοποθέτησις της Μεγαλόχαρης, ποιοτδ άντιγράφου της Παναγίας Κανάλλας, έγινε εντός καλλιτεχνικωτάτου ευλογώτου Εικονοστασίου φιλοτεχνήσαντος υπό τού ευλογώτου Ευσταθίου Α. Αντωνίου. “Ως ήμερα έορτασμού της Θεομήτορος έν Παιραιά ώρίσθη ή ση Σεπτεμβρίου (γενέσιον της Θεοτόκου), διότι δεν έπρεπε να συμπέση με τό Δεκαπενταύγουστο εκεί μετείχον της έορτής της 8 Σεπτεμβρίου, ήτις καθιερώθη ως γίνεται έκτοτε με πολλήν μεγαλοπρέπειαν κάθε χρόνο δι' έσπερινόν και Άρχιερατικής λειτουργίας.

Πλην τών άνωτέρω, και τρίτον έρηκευτικό έργον έτέλεσαν οι συμπατριώται μας έν τώ Ιερώ Ναώ τού Άγίου Έλευθερίου, τό έξης: “Εν τώ έσωτερικώ τού τρούλλου, μετά την άγιογράφησιν αούτοϋ, εις ήν δαπάνη της όποιας και αούτο συμμετεσχον, άνεγράφη ή άφιέρωσις “Δέησις των έκ Δρυοπιδος Κύβου κατοίκων Αθηνών-Πειραιώς.

Τας άνωτέρω πληροφορίας έχαν την καλωσύνην να μοϋ δώσουν ό γηραιός και σεβαστός συμπολίτης μας κ. Ιωάννης Βολσαμάκης, ό κ. Χρήστος Χατζάκης (γαμβρός επί θυγατρί τού μακαρίτου Μιχαήλ Γαρδέλλη, Γιακουμάς), και ό κ. Μανώλης Καλογυιάς.

Είναι ένδεχομενον να παρεισέφρουν εις τά άνωτέρω, λόγω της παρόδου τού χρόνου, μερικά άνακρίβεια ή να μή άνεγράφουν άλλα γεγονότα, άναγόμενα εις την έποχήν εκείνην. Ταύτα δύνανται να γράψουν και ν' άποστείλουν εις τά “Θερμιώτικα Νέα” προς δημοσίευσιν ό κάθε συμπολίτης μας. Διότι, ως γνωστόν, τά “Θ. Νέα” είναι δημοσιογραφικόν όργανον ανήκον εις όλους μας. Και συντάκται αούτο είναι όλοι οι Δρυοπιδείς, ή και οι φίλοι της Δρυοπίδος, που έχουν την καλωσύνη να την άγαποϋν.

ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΑΜ. ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΗΣ

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΘΕΡΜΙΑ

ΤΟΥ Κου ΓΙΑΓΚΟΥ ΔΑΔΕΖΙΟΥ

(Συνέντευξη με τον προηγουμένως)
ή πάστρα τους, και ή σεσταρισιά
τους, άπάνω τους, και οι γρα-
φικές φορεσιές των ανθρώπων, δέ-
σοι μιλούσανε για την νησιώτικη
δίψα τους... Είχε δίκηο κεινος
πυύγραψε για τὰ μάτια κάποιος
θερμιωτοπούλας έτοιμους, τους
άπο κάτω στείχους.

...Για τὰ ζέδικα σου μάτια, ποι-
ός θά πη
ή ούτε των άστεργιώνων, είναι
[ταίρια
ούτε ζωγράφος τάφτιαζε ποτέ,
κι' ούτε από Θεϊκά είναι πλα-
[οιμένα χέρνια...
Μεδή σέ παρσινύδια διάβασα
πώς έχουν μάγισσες παρόμοια
[μάτια...
Κι' ούτε σε Ίτιάνικα, σέ
Τεούρικα ο' άράκια παλατια,
χεί-ια Σείχικα, Σουλτάνικα,
[Μαχαραγιά
φιλήσανε ποτέ τους τέτοια
[μάτια...]

Δυσκόλια τὰ φορτωμένα μ' υ-
λάγια μας, κυκλοφορούσε, σ' α-
σιένσοοκακα του πεντακάθαρου
χωργιού, κι' όλα τὰ σπινια άπ'
τά σύρεια του διόλου, ως σ' α-
στέρες τὰ νήνεια άστραφτερό χι-
ονάτο χρώμα, κι' έν δλα στο-
λισμένα από φανταχτερές βιγ-
γιόνες, κόκκινους κρινάδες από γε-
ράνια, γιασεμιά, φλογάτους ύβι-
σκους, ζωόχρωμες μεταμιακού-
λες που κρεμιούνταν ανάκατα με
γαρουφαλίες σ' α-μιακλώνα σ' α-
πεζούλια και σ' α-αλές...

Σταφυγογυρίζουε κάμνισα με-
τό λαβύρινθο των σκακιών, πού-
νε στρωμένα με βαθυπράσινες
πλάκες κρινάβρισμένες, μιά
κάθε, με τήν άσβεστη και κατα-
μεσής στη κάθε πλάκα σκεδια-
σμένο άπονα ψάρι. Τούτη τη δου-
λειά, την κάνει ή κάθε νοικοκυρά,
σιτά κερμάτια που δέζει, δέ άπ'
την πέτρα της κι' άπ' όλες μαζί
γίνεται ένα μωσαϊκό όλο τὸ πλα-
κώστερο του χωργιού που τοῦ
δίνει γιωρτάσιμη όψη...

Μιά και τόση φιλόξενη καρδιά
μας δείχνουε δλα τους τιποτε
δὲ μας δυσκολεύει νά μείνουμε
άπόψε σ' α-χωργιό και τὸ πρωί
με τὸ χάραμα νά συνεχίσουμε
για τήν Κανάλλα... Άκολουθοῦ-
με ένα άντρώγενο που μας πήρε,
κι' ανεβαίνουμε κάποια σκαλιά
που φέρνουε δλοῖσα στη σάλα
του σπιτιού δέω τὸ πλατискаλο
γιόμισε από κουρεμένα κεφαλά-
κια παιδιών που μὰς κεντάζουε
ντροπαλά κι' όλο περιέραιε...
'Η νοικοκυρά πρώτη κι' ό νοικο-
κύρης της, κι' όλόκληρη ή φαμι-
λια, φεγγυβολά από χαρά... και
ίκανοποίησι που αμύσανε τ' άρ-
χοντικό τους...

"Άσπρες νταντελένιες κουρτίνες
κρέμονται σ' α-παράθυρα, από
ψηλά ως κάτω σ' α-πάτωμα. "Ε-
νας σοφός καλυμένος από βορέ
παλιό λινό, γιομάτο παστροκό
κέντημα που παρσαστείνει, θαλασ-
σινά ίστορήματα... Γόρνο-γύρου
μιά πλουμιστή περικολλάδα, κι'

άπ' δέω ένα πλατί άζούρ... Κα-
τά μ' όψε τοῦ τοιχου δ' μπουράς,
άπό άτόφια καρυδιά με μεγάλα
σουτάργια και πάνου ένα ριχ-
τάρι πλεχτό από λινή κλωστή...
Δύο πορσελάνινες λάμπες με με-
γάλους κομπούς γλόμπους φυ-
γορραπὸνε ή μιά από δέω και ή
άλλη άπὸ κει. Στὴ μέση ένα
σταματομένο ποιδς ξέρει άπο
ποιά χρόνια παλιά βενετσιάνικο
ρολόι κι' ό μεγάλος και κρεφτης
με χρυσά πλουμιά και κορβίνες
κατακέφαλα τυλυγμένες σ' ένα
τοδί...

Καλοδουλεμένα κεντήδια σέ
κορινίτες κρέμονται σ' όλα τὰ
ντουβάρια και πληθος φωτογρα-
φιών. Δύο μεγάλες τέτοιες ξεχω-
ρίζουε σέ διαλεχτή θέση. Στὴ
μιά στέκει ένας ναύτης. Στὴν
άλλη ένας φανταρος... Δύο λε-
βέντικα άδέρφια της Άρσους...
...Τὰ όνόματά τους είναι γραμ-
μένα με χρυσά γράμματα στην
άναμνηστική στήλη των πεσόν-
των σ' α-νέικο χωρό των χωριού
πουνοι πυκνοφυτεμένους, αλλ' ά-
πό δάφνες... Πάνου άπ' τήν κά-
θε πόρτα κι' άπόνα μεγάλο καν-
τορία... Γά δὲ ίστορομένη τὴ γε-
νοβέφα, Τόνα πουναι μεσ' τὸ δα-
σος νύστη με τὸ παιδί τη και
τὸ έλάφι και τὸ άλλο που τη και
σ' α-βασιλιάς πὰ σ' α-αλογό-
του, και γυρίζουε σ' α-παλικά...
"Εν άλλο έχει τὸ θρυλικό μας
κοράβι τὸν "Αβέρωφ, και τ' α-
λλο τὸν Πιρ-κίρη και τὴν Πιρ-
κίρη και τὸν Ούζιλια, νιόνουφας
σ' α-196... Κάτου τὸ πάτωμα
άπο πλατείες σανίδες πεντακά-
θαρς μοσχοβολά δέντρο... "Αν-
τίκου μου μιά πόρτα άνοιχτή ά-
φίνει νά φαίνεται μιά πελώρια καρ-
γιόλα σωστή νυφική πατάδα...
ψηλά στις κολλόνες της άστρα-
φτοκοπὸνε τέσσαρις προούτινες
μπάλες... Γύρω θε, μπφτει με
λοῦκια κολαριστή φαρδιά ναν-
τέλλα... Στὲ προσκεφάλι δὲω με
ξιλάρες της κολλας και στὴ μέ-
ση από δὲω μεγάλα γράμματα
με άνεβατό κέντημα... τὸ κατω
μέρος της καργιόλας είναι σκε-
πασμένο άπ' άσπρο γύρο με πλα-
τιούς φρομπαλάδες π' άκουμποῦ-
νε σ' α-πάτωμα, κι' άπάνου τὸ
στρώμα σκεπασμένο από βαργιά
άσπρη ριχτή κουβέρτα πλεγμένη
με τὸ βελονάκι, που τελειώνει σέ
μακρὰ κρόσια... χρονῶνε δου-
λεια που δέν πλερώνεται... νύ-
χτες και νύχτες... χειμῶνες και
χειμῶνες ή κόρη σ' α-ν καντήλα...
άφαινε τὸ χιόνι κι' ή κόρη κεντιά
—κεντιά μπρός σ' α-ν καντήλα...
άφαινε κι' ό νοῦς της κι' άφαινε
κι' αὐτή... πολλά τρεδά... κεν-
ιά—κεντιά... "Όλα έτοιμα τὰ
στολίδια, τοῦ νοικοκυρεμένου
σπιτιού είναι λείψανα ένοῦ πα-
λιού μ' α-αξέχαστου καλού και-
ροῦ... Στέκουνε άκόμα σ' α-χαλ-
κάς που δένει τὸ σήμερα με τὰ
περασμένα που δὲ ξεχνιόνταν...
ας μείνουνε ακατάληπτα για πάν-
τα... άλλά μου, άν έλπίσανε και
τοῦτὰ τὰ σημάδια, άν ήταν ή
καρδιά μου έρημη σ' α- σήμερα
και θάχα κάλιο νά σταματοῦσε...

Μιά κοπέλα δμορφη, κι' όψάτ'
σαν τὸ μήλο με χοντρές κοταί-
δες μαῦρες με μάτια άνοιχτά σ' α-
μαργαρίτες μας φέρνει σ' α- βάζο
μέλι με μύδαλα... Σά με πήρε
ή μυρουδιά του και έννοιωσα τὴ
γλύκα του, είπα πὼς αλέθω με

Μιά κοπέλα δμορφη, κι' όψάτ'
σαν τὸ μήλο με χοντρές κοταί-
δες μαῦρες με μάτια άνοιχτά σ' α-
μαργαρίτες μας φέρνει σ' α- βάζο
μέλι με μύδαλα... Σά με πήρε
ή μυρουδιά του και έννοιωσα τὴ
γλύκα του, είπα πὼς αλέθω με

ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ ΜΑΣ

"Αγαπητέ Διευθυντά φίλε λίγο σέ
[ξέρω

για λίγο συστηθήκαμε,
κι' άμέσως χωριστήκαμε
λάβε λοιπόν τὸ γράμμα μου κι'
[άκου τὰ κατωτέρω.

Δημοσιεύσεις έστειλα για τήν
[έφημερίδα
κι' άν τὰ γυαλιά μου έβαλα
συμπέρασμα δέν έβγαλα
γιατί άν και τήν έφαξα γραμμένη
[δέν τήν είδα.

"Αλήθεια πὼς δουλεύετε και με
[σέ παραπάνω
μ' άργεστε και θά σ' α-ς τὸ πὼ
μήπως και τόχετε σκοπό
τους Τ.Α.Ι.Μ.Σ να μ' α-ς βγάλετε ή
[ΠΟΠΟΛΟ ΡΩΜΑΝΟ.

Φαίνεται πὼς οφίξανε πολλές φι-
[λοδοξίες
νά ένα είναι φανερό
ότι έποῦτο τὸν καιρό,
έβ'άσανε και τὰ θερμιά ποιητικῆς
[άξίες.

Φαίνεται πὼς χειρόγραφα κάταξε
[έσοδεῖα
δὲ τὰ δημοσιεύετε
φοβόμυε μή τὰ στέλλετε,
έκεί που πάει κι' ό καθένας μας
[με δίχως συνδοεί...

Για νά μή σ' α-ς άπασχολή τοῦ τῦ-
[που ή σπαραχώρα
κάποτε μιά έπιγραφή
άξια νά καταπιστῇ
με τήν έφημερίδα μας κι' ό Σόλ-
[λογός μας χώρια

Και τότε έμεις που γράφουμε θ' έ
[νά λογοποιήσουμε
όλοι άπ' τήν έπιγραφή
που άμερόληπτα θά πη,
[έδοῦς νά σ' α-ς δοῦμε

Και όποιος φιλοδοξή τὸ έπαθλο
[νά πάρη
εὐθὺς θά σφίξη τὰ νανιά
και όπως λέγε σ' α- Θερμιά,
[βαστάνε νά καρτάρη!!!
Λουτράκι

MAN MAN

Στὸ Θερμιώτικο Προσκλητή-
ριο που γίνεται σ' α-ς 26 με-
τὴ Χοροεσπερίδα του όλοι οι
Θερμιῶτες δά δώσουν,
τὸ Παρών

ή γλώσσα μου πιγμένες δλες
τίς μυρουδιές κι' όλα τὰ μοσχο-
βότανα τοῦ νησιού... Θυμήθηκα
πως κι' το "Αρχαίοι. Ουνα τὰ χρό-
νια γνωρίζανε τὸ "εξάισιο" μέλι
της Κύθνος, που τὰ τρυγούσανε
σ' α-μέλιους της Κῆπου... "εῶδεις
θύμους της Κῆπου..."

"Η νύχτα κατέβηκε άργά—άργά
και κουκούλωσε σ' α- μαῦρο
την όφάδι όλο τὸ χωργιό... Τὸ
δειπνο είναι έτοιμό... "Όλα τ'
άγαθά άπ' τὸ εὐλογημένο νησιού
σ' α- τραπέζι είν' άπλωμένα πάνω
σ' α- τραπέζι κι' όλα μοσχοβολοῦ-
νε από πάστρα κι' άπο λογιῆς
λογιῆς νοστιμιές... "Οξ άπ' τὰ
αὐνά όλα είναι φτιαγμένα και
δουλεμένα άπ' τ' α-ξέτιμητα χέρ-
για της Θερμιώτισσας νοικοκυ-
ράς... "Απ' τὰ ύφαντά ως τὰ φα-
γώσιμα κι' ως τὰ πόσημα όλα
είναι ζυμωμένα, περασμένα και
στραγγισμένα, άπ' τ' άκούραστα
χέρια της, που κάνουνε περήφα-
νο και άρχοντο τὸν κύρη της...

"ΣΠΕΣΙΑΛΙΤΕ,"

Τώρα τὰ τελευταία χρόνια, γί-
νεται άξιοπρόσεκτη μιά τόση που
πήρε ή επαρχία μας, νά διαφημι-
ζή ή και μια της ώριμμένες λι-
χούδες για σπείαλιτῆς της π.χ.
άκούς: Κουραμπιέδες, αϊδηπού,
Καροδόπητες Λουτρακίου, Σου-
τιούκια Κύης, Παστέλι Μακ-
νου, Σκαλτσούνια "Ανδρου, Κου-
ραμπιέδες Λαμίας, κ.λ.π.

"Τούτη τη στιγμή, μούρχονται
σ' α- νού, και τὰ σκαλτσούνια τὸν
Πατρών, κάποια μαῦρα σταφιδό-
κωματα, που γίνονταν άντρεπα-
τοι, τις πρώτες μέρες που ή Γεο-
μινουργία, έφερε τὸ άφανισμό
σ' α-ν τόπο μας, και γίνονταν ά-
νάρπαστα, γιατί, μπροστά στις
λαχανίδες, που πουλειόντουσαν
έκαστο δραχμῆς τὸ φύλλο, και από
κάτι άλλες σαιπουνάδες που σκά-
ρισε ή χημερῆς της περιστασις, τὰ
σκαλτσούνια των Πατρών ήτανε
άπαιχτες που νά τὰ χαρής
και νάσαι σόφουρος πὼς θά τὸ
φας και θά τὸ άπολάφης, θάπρη-
νε νά χωρής σ' α-νένα κατιφύ-
γιο, ή σ' α- ταμπουρούθι, σ' α- κα-
μιά πελαριστή, πουχάνα στήση
τότες σ' α-κάθε γωνιά, σ' α- γειάσι
καταχίτες.

Θ' έγραφα τί, μούλαχε κάποις
μέρες, που κατόφερα σ' α- μιά το-
λιερῆς μιάς κάσας ν' άρπάξω
τρία τέτοια κημάτια, μ' α- τῶρα,
ένε άλλο τὸ θέμα.

Για τὰ παραπάνω λοιπόν σπεί-
αλιτῆς τὸ άναφέρω γινῆκε ά-
φρησῆς ντόπιος τουρμπός μας
νά πιστοῦθε, και νά γίνεται τῶ-
ρα σ' α-ν κάθε τόπη, σοβαρό έμπο-
ριο, με πρόσθον, βλέπουσε σ' α-
μια στήν "Αθήνα, και από ένα
πρατήριο, και από μιά αντιπρο-
σωπεία, νά προσφέρῇ σ' α-ς αθη-
ναίους ένα καλοσκευασμένο
κεκρί, από κρίατο, που είναι
δουλειά βιστεχνική, δέν είναι,
ούτε "Μαροδοβόνη "Αχαΐας", σ' α-
"Ελῆς Κολαμών", ούτε "Οἶνο
Σάμου", και δέτ είνε καν, ούτε
"Κουκούλια Σύρου", ούτε "Μαν-
τολάς Ζακύνθου", και δλαυ-
τά προσφέρουε σ' α-ν καταναλω-
ση, σαν κάτι είδος προνομιακό!
μονοπωλιακό! "Μάρκα Ντεπο-
μιτάτο"... εῶνε τους, γιατί με
τοῦτο, προσέσανε ένα ύπολογί-
σμο οικονομικό πόρο για τὸν
τόπο τους, και με συνέπεια νά
αυξοθεῖνε πότερο με τὸ κέντρο.
Μεγάλος παράγοντας και τοῦτο...

"Κάποτε ό Δίας, ξεκίνησε
άπ' τὸν δλομο, για νά πάη σ' α-
Κῆπου τις θερμῆς πηγές, γιατί
είχε άκούση πὼς εκείνες, είναι
σ' α- πὸ καλές τοῦ κόσμου. Μαζί
του πήρε και τὴν συντροφιά, ένα
διαλεχτό μελίσι, από τὰ τόσα
που δόσανε "κ' α- πάνω.

"Αμα κατέβηκε κοτρασμένος, κι'
άπ' α- πησε πάνω σ' α- ράχη τοῦ
νησιού, λιγώθηκε άπ' τὴ μοσχο-
βολιά τοῦ θυμαργιού, κι' έγυρε
τὸ κεφάλι του πάνω σ' α- μιά ρίζα.

"Αλα εῦπνησε άπ' τὸν άνάλα-
φο ὕπνο του, είδε τὸ μελίσι
με τόση λαίμαργία, και νά ρου-
φά με τόση δίψα μεσ' άπ' τὸν
άντθό τοῦ θυμαργιού, που τοῦκα-

Εἰς τὸ Παντοπολεῖον τοῦ
συμπολίτου μας κ. ΕΜΜ.
ΠΑΠΑΜΑΚΑΡΙΟΥ Ι. Όδὸς 73
δὰ βρῆτε ὅπως πάντα τυρὶ
άλατισμένο υἱ ἐξαιρετικῆν
ποιότητα

Κάθε θυσία οικονομική έπι-
βάλλεται για τὸ δρόμο της
Παναγίας Κανάλλας και
Χωριού

ΣΤΗΝ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

Πόσες φορές στην ξενιτειά με μάτια βουρκωμένα
γυρίζει η φαντασία μας στην όμορφη πατρίδα
κι' έτσι για άλλη μια φορά ζούμε σιγά περασμένα
ιομίζοντας πώς είμαστε και δά στην ΔΡΥΟΠΙΔΑ!
Πόσες φορές νοσταλγία και νοσταλγία ακόμα
Κοντά σου Δρυοπίδα μου μια μέρα να γυρίσω
και σαν πατίσω το πτωχό και πατρικό μου χόμα
με μια λαχτάρα γύρω σου να βγώ να σεργιανίσω!
'Από του «Ιερώνυμου» μια βόλτα να περάσω
και απ' το τοαγγαράδικο του «Γερο - 'Αρεάλη»
Στόν 'Αη - Βλάση, εκεί ψηλά, ύστερα θέ να φτάσω
να βλεπω δλο το χωριό με μια λαχτάρα πάλι!
Θά'θελα κι' απ' τον «Ντούρακο» μια βόλτα να περάσω
κι' ύστερα προς τον «Πρόδρομο» άργα ν' άνυφορίσω
μετά να βρω τους φίλους μου κι δλους να τους περάσω
και μέσα την «ΠΑΤΣΑ» στα «Βιολιά» να βρω να τρα-
γουδήσω

Πώς νοσταλγώ να ξαναδω τον τόπο που'χω αφήσει
απ' τον καιρό που μ' άρπαξαν τα ξένα, τα ξένα,
Περωνίτις από την «Σηλιά» να πιω νερό στην βείση
να ζήσω άλλη μια φορά ξανά τα περασμένα.
Πόσο ωραία φαίνεσαι γλυκειά μου Δρυοπίδα
όταν γυρίζουν χωριό από τριγύρω σου οι «μυδίοι»!
Πάντοτε κούβω στην καρδιά κάποια κρυφή έλπίδα:
— να'ρθω κοντά σου κάποτε ένα μενεξεδένιο δέλι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Μ. ΨΑΡΡΑΣ
ΒΑΛΤΙΜΟΡΙ—ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ:

Εκτός από την πλουσία
μας ύλη και τις έκλεκτες συ-
νεργασίες θα δημοσιευθώ

**Πλήρης περιγραφή της χο-
ροεπεριόδου μας ως και κλισ-
σέ** αί φωτογραφίες των οποί-
ων θα ληφθούν κατά την διάρ-
κειαν αυτής

λε μεγάλη ένδυση. Τότες προ-
στιάσε τη Βασιλίσσα να φτιάξη
τόρα μια κυφέλη, και να βάλει
το'ς εργάτες της, να τη γιομίσου-
νε μέλι, για να το γευτή... έτο'ο-
το ήτανε, και μαθευτηκε από τό-
τες, πως όποιος δέ γεύτηκε το
μέλι την Κυθνού, δέ ξερει τί, εί-
ναι μέλι.

Καλή μου φίλη θερμιώτες, έ-
σαι, του τόχρετε για σκοπό να
ζήσετε άγροτες πάνω στο νησί
σας, βαλεις για σκοπό στο
νός σας, να παράλληλα με τον
άλλο μόχο σας πρέπει να κατα-
παστή και με τα μέλισσα, και
νάστε σύγουροι, πως μια μέρα, θα
γονατίσετε μπροστά στις κυφέ-
λες σας, και θα ψχωριστήσετε
το Θέο, που βλόγησε τη γή σας,
και φούντωσε με' απ' τις πέτρες
τέτοιο θυμάρι, που δέν είνε ο'
άλλη γής της 'Ελλάδος.

Η πίστη σας στο σκοπό αυτό,
θα πείση και τους φλογερούς συ-
μπαρσάτες σας που τόσα ως
τώρα σας δώσανε δείγματα της
θελησις, και της αγάπης τους για
σας και για τοντόπο, να βοηθή-
σουνε, με κάθε τρόπο, και με κά-
θε μέσο, για να πετύχη ο μεγα-
λος έτο'τος σκοπός, και να δια-
δοθη σε μεγάλο πλάτος το έξαι-
σιο έτο'το προϊόντος αναδει-
μένα απ' τη γής των Θερμιών,
αγνό και άδολο... Να λοιπόν μια
σπεσιαλιτέ Θερμιώτικη, και άδύ-
κριτη, που η σφραγίδα του ά σ υ-
να γ ω ν ι σ τ ο υ, είναι βαλμέ-
νη απ' την ίδια τη φύση.

ΓΙΑΓΚΟΣ ΔΑΛΕΖΙΟΣ

Και τους φίλους μας και τους
γνωστούς μας άς καλέσουμε
στη Χοροεπερίδα μας για να
δούν πως γλεντούν οικογε-
νειακώς οι Θερμιώτες

ΠΕΝΘΗ

Απεβίωσε και έκηδεύθη εν μέ-
τω γενικής θλίψεως έν Πειραιεί
ο Δωδεκανησιος Ρεδιαδης Πολιτευ-
της Κυκλάδων, Βουλευτής διατε-
λεσας και υπουργός.

Υπήρθεν έν σειράν ετών Πρόε-
δρος του Πειραιεύ Συνδέσμου
Σχολής Μηχανικών και τό περά-
σμά του θα μείνη ιστορικόν.

Ως άνθρωπος έπ'ηρδεν άνώτε-
ρας τάξης προσδοκίας, ως πολι-
τευτής σθεδύρσε εις τας δημο-
κρατικές όρχησες των οποίων
έσφαιτο. Μόλιαν των πολιτι-
κών άγων, έστρεψε την ση-
μειαν του πολιτεύεσθαι υψηλά,
και ό σβησας εις τούς πολιτικούς
άντιπάλους σίττες τον έξέτιμων
θεόντας. Άδελφός του Ναυάρ-
χου Ρεδιαδης εγκαταλείπει οικο-
γενειαν και όξιν άπογονον ό ό-
πιος θα συνεχίσει την ιστορικήν
προσδοίαν της οικογενείας του.

Η έφημερίς μας σημειτέχονσα
εις το βόρο πένθος της οικογε-
νειας Ρεδιαδης έν της άπώλειας
του σβηστος ημεοβίου συλλυ-
πείται εγκάρδιως.

Ο Κ. Δ. ΒΛΑΣΤΑΡΗΣ

“Υστερα από έντιμον ύπαλλη-
λικήν σταδιοδρομίαν τεσσαράκον-
τα έτών άπεχώρησεν έν της ενεργ-
γού δπηρεσίας της Γ. Διευθύνσεως
Υπουργείου Δ. Ασφαλείας ό συμ-
πολίτης μας κ. Δ. Βλαστάρης.

Καθ' όλην την ύπαλληλικήν του
σταδιοδρομίαν και έν μέσω άντι-
ξών κρατικών συνθηκών, ό κ. Δ.
Βλαστάρης έοτάθη βράχος ακλό-
νητος έντιμότητος και εύσυνειδή-
του έκτελέσεως του καθήκοντος.

Πράος, εύγενής, με πλούσιον ψυ-
χικών κόσμον με εγκυκλοπαιδικήν
μόρφωσιν πλουσίαν, κάτεχος της
Διοικητικής Υπηρεσίας, άπελάμ-
βανε της γενικής εκτιμήσεως των
έκάστοτε Κυβερνητών και από
πάντας άνεγνωρίζετο ή άκραιό-
της του χαρακτήρος του, ή προσή-
λωσίς του εις τό καθήκον και ει-
χεν πάντοτε ως γνώμονα την έξυ-
πνηρέτην των δικαιουμένων στο-
γής και κατανόησεως. Άσυνος, με
τό μέτωπον υψηλά άπεχώρησεν
με βασιλικήν ευάρεσκίαν. Τόν
συνχαίρομεν και του εύχόμεθα μα-
κροζώϊον.

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ Δ. ΕΡΤΩΝ

Η έφημερίς μας είναι ύποχρε-
ωμένη μήχοδσα και την γνωσθήν
δλων των κατοίκων ως και του
Συνδέσμου Δωδεκανησιων να έκφρά-
ση το παράπονόν της πως ό ρη-
έκελευστος Υπουργός Δημ. Έργων
κ. Κυραμπαλής δλωσ άφουλο-
γήτως και ίσως μάλλον έκ κατης
εισηγήσεως της άρμοδίας ύπηρε-
σίας διεγραφε από την κατά-
στασιν των έκτελουμένων Δημ.
Έργων την έκτέλεσιν της έπι-
σκεψης του όρόμου δωδεκα χι-
λιομέτρων όστις ένάνει την Πρω-
τεύουσα της νήσου με την Λου-
τρόπολιν. Όταν ύποστηρίζεται
πανταχόθεν ότι πρέπει να ανα-
πτυχθή ό Τουρισμός εις την ‘Ελ-

Η ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΝΟΥ

Κατάπληξιν έπροξένησεν τό δη-
μοσευθέν πρόγραμμα του Του-
ρισμού διά τας Λουτρόπολεις της
‘Ελλάδος και εις τας όποιας εύ-
δές καν αναφέρεται τό όνομα της
Λουτρόπολεως Κυθνού ή όποία
έχει εγκαταλειφθεί εις την τύχην
της.

Εάν όμως έγνώριζον όλίγην
ιστορίαν οι συντάξαντες τό πρό-
γραμμα Τουρισμού περί Λουτρο-
πόλεων θα έπρεπε να γνωρίζουν
και την ιστορίαν και την αξίαν
των Ιαματικών υδάτων της Λου-
τρόπολεως Κυθνού ή όποία εάν
έτύχανε μιας κρατικής στοργής
και οικονομικής ένισχύσεως του
Τουρισμού θα ήτο έν κέντρον
τουριστικών από τα πρώτα και θα
συνεκέντρωνε πλήθος άσρετών
και ξένων.

Λυπούμεθα διά την παράλει-
ψιν ταύτην, και θέλομε να έλπι-
σωμεν ότι από άβλεψίαν, και όχι
από άδιαφορίαν ή σκοπιμότητα
δέν αναφέρεται ή Λουτρόπολις
της Κυθνού.

Πιστεύομεν ότι ό κ. Υπουρ-
γός παρά τη Προεδρεία της Κυ-
βερνήσεως κ. Γ. Ράλλης λαμβά-
νων γνώσιν της παραλείψεως ταύ-
της θα διατάξη τούς άρμοδίους
του Τουρισμού να έπιληφθούν
της Λουτρόπολεως Κυθνού ήτις
μέχρι σήμερον δέν έχει αξιοποιηθή.

Ο κ. Υπουργός έλπίζομεν ότι
θα άρη μίαν τοιαύτην άδικίαν,
και θα ίκανοποιήση ένα δίκαιον
και ήθικόν σίτημα αξιοποίησεως
της Λουτρόπολεως Κυθνού
Αναμένομεν.

Λάδα έργον ως ή έκτέλεσις του
άνω όρόμου είναι έπιτακτική
λαμβανομένου ύπ' όψει των ώ-
φελειών και των κερδών τό
οποία θα προκύβουν έκ της Του-
ριστικής ανακτύξεως.

Είμεθα βέβαιοι ότι ό κ. Υπουρ-
γός δέν θα παρίδη μίαν δικαίον
παράκλησιν και θα διατάξη την
έπισκευσήν του ως άνω όρόμου
πράγμα διά τό όποιον θα έχη την
εύγνωμοσύνην δλων των κατοί-
κων όστις θα έξυπηρετούνται
δι' αυτό.

“ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ,”

Τήν 26ην Φεβρουαρίου ήμέραν Σάββατο και ώραν 9,30 μ. μ. μέχρι πρωϊας
δίδεται ή χοροεσπερίς:

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Εις τό Ξενοδοχείον «ΣΕΣΙΛ» Κηφισσιδας, αί εισπράξεις της όποιας θα
διατεθώσιν διά την κατασκευήν του όρόμου.

ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ - ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΝΑΛΛΑΣ

ΤΙΜΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ ΜΕΤΑ ΦΟΡΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 25

ΕΝΔΥΜΑ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ Α Δ Α Κ Α Ρ Τ ΑΝΕΥ ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΕΩΣ

Συμμετέχει ή γνωστή όρχήστρα ύπό την διεύθυνσιν του ΜΑΕΣΤΡΟΥ της κ. ΖΟΖΕΦ
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ άποτελουμένη ΕΚ ΔΕΚΑ ΟΡΓΑΝΩΝ.

ΕΠΙΠΛΕΟΝ «ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΒΙΟΛΙΑ—ΚΑΪΝΤΑ»

Και ή γνωστή απ' της μεγάλης έπιτυχίας ντιζέζ των Ραδ. Σταθμών

ΔΙΣ ΕΛΙΖΑ ΜΑΡΕΛΛΙ

Συγκοινωνία έξησφαλισμένη.